

[Olufson.]

nedsatte Udvalg, ogsaa der glipper Tilliden fuldstændig. Det ærede Medlem mener, at det skal være Landbrugets Organisationer, der skal vælge Medlemmerne eller i hvert Fald indstille dem paa en saadan Maade, at Landbrugsministeren er tvunget til at tage dem. Ja, der kan være andre Omraader, hvor det er naturligt, men her, hvor det drejer sig om at anbringe Statsmidler paa en saa usikker Maade, maa og skal det være Ministeriet, Finansministeriet sammen med Landbrugsministeriet, der har den væsentligste Indflydelse. Vi har fra vor Side sat ind paa, at den Garanti, som er det Minimum, vi maa kræve, blev ført ind i Loven, det har vi gennemført i vore Ændringer, og jeg maa endnu en Gang anbefale, at man stemmer for disse Ændringer.

Madsen-Mygdal: Jeg tror ikke, at den ærede Ordfører har nogen som helst Berettigelse til at udtale sig om Venstres Arbejde i Udvalget paa den Maade, som han gjorde: vi havde ikke haft travlt, vi havde sjensynligt ikke haft Ønske om at faa Sagen frem til anden Behandling. Jeg ved ikke, hvorpaa den ærede Ordfører begrundet en saadan Udtalelse. Det er rigtigt, at der har været holdt mange Møder, og det er ogsaa rigtigt, at de to Regeringspartier har haft meget at overveje og indtaget mange forskellige Standpunkter under Sagens Forløb. Men jeg ved ikke af, at vi paa noget Tidspunkt har sinket Forhandlingerne. Vi har endogsaa været meget villige til i det meget forcerede Tempo, som det er sket i Dag, at føre Sagen frem til anden Behandling. Vor Stilling har været given og klar hele Tiden.

Til det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen skal jeg sige, at naar han nu igen fra Talerstolen — det er ikke første Gang, det er sket — hævder, at Administrationen er blevet billigere ved de Ændringer, som her er foreslaaet, forstaar jeg aldeles ikke, hvad det ærede Medlem mener. Der er et Tremandsudvalg i Amterne, det var der ogsaa i det oprindelige Forslag. Der kaldtes det Laanekassebestyrelsen, men det ærede Medlem mener vel ikke, at det kostede mere af den Grund? (A. C. D. Petersen: Skulde den ikke have andre Funktioner?). Nej, den havde ganske den samme Funktion, der var kun det, at den skulde afgøre Sagen. Her er der kun oprettet et Udvalg mere, end vi havde i det oprindelige Forslag, men det kan jeg dog ikke tro kan gøre Administrationen billigere.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard holdt saa stærkt paa, at Brugerne skulde

gaa ud. Ja det er ikke noget stort Spørgsmaal, men det synes mig noget mærkeligt, at det ærede Medlem vil have det, da det ærede Medlem og hans Parti er saa ivrige for, at alle Landbrugere efterhaanden skal blive Brugere eller Fæstere. I denne Forbindelse vil jeg spørge: skal dette forstaas saaledes, at alle Statsfæstere, det vil sige Husmændene efter Loven af 4. Oktober 1919, er udelukkede fra Akkord efter denne Lov? (Holdgaard: Jeg har slet ikke omtalt det!). Saa beder jeg meget undskyldte, jeg har saa taget fejl; det har saa været et andet Medlem, der var inde paa at omtale Brugerne; men jeg tror ikke, det var et Medlem fra Regeringens Side, der var inde paa Spørgsmaalet, det var maaske det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, der fremsatte de Bemærkninger. Men jeg maa saa maaske deraf tage Anledning til at rette det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om denne Modstand mod, at Brugerne er med, betyder, at Husmændene efter Loven af 4. Oktober 1919 er udelukkede. Det burde jo være Konsekvensen, for de ejer jo ikke Jorden, men jeg tvivler dog paa, at det er de Herrers Mening.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard udtalte i hvert Fald — deri tager jeg ikke fejl — at vor Hensigt var at strø Penge ud over Landet, og noget saa letsindigt kan det ærede Medlem jo ikke være med til, og derfor maa han, hvad der heldigvis ogsaa er lykkedes ham, tage Reb i Sejlene og sørge for, at disse Letsindigheder ikke faar Lov til at passere. Jeg skal heroverfor sige, at der er ikke Spor af mere Sikkerhed her. Sikkerheden ligger i, at Gældsforpligtelserne bliver nedbragt til et vist Beløb; hvor de kommer fra, om de vedkommende er gaaet en lang eller en kort Vej, over ingen Indflydelse paa Sikkerheden; ja, jeg vil endda sige, at de, der er gaaet en kort Vej, er de sikreste, de, der er gaaet en meget lang Vej, ned fra store Gældsforpligtelser, er knap saa sikre. Det er imidlertid ikke Vejen, de er gaaet, men det Punkt, hvortil Gældsforpligtelserne skal ned, som er afgørende for Sikkerheden, og i den Henseende staar der det samme som i vort Forslag. Det kan være, man skal forlange mere Sikkerhed, og vil man forlange mere Sikkerhed, er det utvivlsomt der, man skal sætte ind, men det har man ikke gjort, dette Punkt har man bevaret aldeles som i vort Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard var ogsaa inde paa at tale om Risikoen ved Driftslaaneforeningerne. Ja, saaledes som Tiderne former sig, kan der være en Risiko